

Sygn. akt I CSK 3189/22

POSTANOWIENIE

Dnia 11 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Grela

w sprawie z powództwa S. spółki akcyjnej w W.
przeciwko J. K.
o zakazanie, nakazanie i zapłatę
oraz z powództwa E. spółki akcyjnej spółki komandytowej w L.
przeciwko J. K.
o zakazanie, nakazanie i zapłatę
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 października 2022 r.,
na skutek skarg kasacyjnych powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z dnia 24 listopada 2021 r., sygn. akt VII AGa 740/19,

odmawia przyjęcia skarg kasacyjnych do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 19 kwietnia 2019 r. Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił powództwo S. S.A. przeciwko J. K.. Ponadto Sąd Okręgowy oddalił powództwo E. S.A. spółki komandytowej przeciwko J. K. oraz oddalił powództwo wzajemne J. K. przeciwko E. S.A. spółce komandytowej.

Wyrokiem z 24 listopada 2020 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie oddalił apelacje obu powodów.

W skardze kasacyjnej E. S.A. spółka komandytowa, jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, wskazała na przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Zdaniem skarżącej w sprawie występują istotne zagadnienia prawne sprowadzające się do odpowiedzi na pytania: 1. czy przedsiębiorca, który podejmuje działania niezgodnie z dobrymi obyczajami i wskutek tych działań uniemożliwia innemu przedsiębiorcy, będącemu jego klientem, zamawianie usług u konkurentów i przez to wymusza na tym drugim przedsiębiorcy korzystanie ze swoich usług dopuszcza się czynu nieuczciwej konkurencji, o którym mowa w art. 15 ust. 1 pkt 5 oraz art. 15 ust. 2 pkt 1 u.z.n.k. na szkodę tego drugiego przedsiębiorcy?; 2. czy „odpowiedniość” sumy pokutnego, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 6 u.z.n.k. jest obiektywnie istniejącym faktem, który powód podnoszący roszczenia opisane w art. 18 ust. 1 pkt 6 u.z.n.k. musi wykazać i w tym celu musi przedstawić osobny dowód na okoliczność wysokości roszczenia pieniężnego z art. 18 ust. 1 pkt 6 u.z.n.k., pod rygorem oddalenia powództwa w tej części?

W skardze kasacyjnej S. S.A., jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazała na przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Zdaniem skarżącej, w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne sprowadzające się do odpowiedzi na pytanie czy naruszeniem autorskich praw majątkowych do programu komputerowego, o którym mowa w art. 74 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych może być także działanie powodujące zmianę funkcjonowania tego programu komputerowego, niepolegające na dopisaniu, wykreśleniu ani przeniesieniu jakichś znaków bezpośrednio w warstwie tekstowej tego programu komputerowego, tj. kodzie źródłowym lub wynikowym programu?

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W judykaturze już wielokrotnie wypowiedano się na temat charakterystyki skargi kasacyjnej (zob. postanowienie SN z 13 czerwca 2018 r., II CSK 71/18). Wskazano tam m.in., że skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia

z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej.

Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony - co należy podkreślić - wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c., nie zaś merytorycznej oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez skarżącego na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia występowania w sprawie (zob. postanowienia SN: z 28 listopada 2003 r., II CK 324/03; z 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05; z 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07; z 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07; z 26 września 2005 r., II PK 98/05; z 10 maja 2019 r., I CSK 627/18).

W uzasadnieniach nie powołano argumentów, które mogłyby świadczyć, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne. Wywód prawny uzasadniający istnienie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, a więc cechującego się nowością i dotychczas niewyjaśnionego w orzecznictwie powinien bowiem wskazywać na wątpliwości kwalifikowane, a nie zwykłe, które mogą być rozstrzygnięte przez sąd powszechny w toku rozpoznawania sprawy (zob. postanowienie SN z 26 września 2019 r., I CSK 228/19). Takich wątpliwości skargi kasacyjne nie zawierają.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia do rozpoznania obu skarg kasacyjnych, nie znajdując też okoliczności, które obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu w ramach przedsądu.

[as]